

„Wat wij de zangers vooral leren, is luisteren, luisteren en luisteren. Naar zichzelf, maar vooral naar elkaar en naar de muziek.”

Stem is kruispunt tussen ziel en lichaam

Meesters en Gezellen, het programma met koormuziek, is zondag te beleven in het Muziekgebouw. Holgerd Vachlis is een van de zangers.

door
Marjolijn Sengers
kunst@ed.nl

„Je raakt door het leven vaak uit balans, muziek brengt je weer in eenheid met je omgeving.” En: Je voelt je een deel van een groot orgel”. Voor de jonge zanger Holgerd Vachlis is het duidelijk, muziek staat synoniem voor ‘samen’. Zondagmiddag zingt Holgerd mee in *Meesters en Gezellen*, een programma met koormuziek van onder anderen Palestrina, Pizetti, Mendelssohn, Brückner, Xenakis en Vasks. Doel van *Meesters en Gezellen* is een brug te slaan tussen de opleiding aan de conservatoria en de werkpraktijk bij een professioneel kamerkoor.

De meeste muziekstudenten dromen van een carrière als solist. Gegrepen door muziek, willen ze er zelf het allermooiste van maken. Solist worden is slechts voor weinigen weggelegd. Solistendom vraagt om buitengewone vaardigheden – en niet alleen op muzikaal gebied – en solisten zijn relatief weinig nodig. De praktijk is dat veel instrumentalisten na hun opleiding in een symfonieorkest gaan spelen en veel koorzangers bij een professioneel koor aankloppen. Net als een solist heeft een ensemblespeler of -zanger specifieke bekwaamheden

nodig om goed te kunnen functioneren. Tijdens de vierjarige conservatoriumopleidingen wordt de nadruk gelegd op ontwikkeling van stem en repertoire. Ensemblezang blijft nogal eens onderbelicht, is de ervaring van tenor en zangpedagoog Geert Berghs. Sinds vier jaar timmert hij samen met dirigent Kaspars Putnins aan de weg met het project *Meesters en Gezellen*, waarin twintig jonge zangers door praktijkervaring leren van vier ervaren koorzangers. „Wat wij de zangers vooral leren, is luisteren, luisteren en luisteren. Naar zichzelf, maar vooral naar elkaar en

naar de muziek. Je zou denken dat musici dat uit zichzelf al doen, maar dat is helaas niet zo. Er is eenvoudigweg geen tijd om daar in de opleiding veel aandacht aan te besteden. Samen zingen is teamwork. Is elkaar zoeken en vinden in de toon, is kleuren van de stem, is aanpassen aan en samenvallen met de ander zodat de uitkomst meer is dan de som der delen.” Het projectkoor heeft vijf sopranen, vijf altten, vijf tenoren en vijf bassen, bij elke partij staat één ervaren zanger van het Nederlands Kamerkoor of Capella Amsterdam. Berghs is aanwe-

zig als zangcoach, om de zangers te leren hoe ze hun stem het beste kunnen voegen naar de omstandigheden. „Een solist zingt misschien één kwartier op een avond, koorzangers, zeker in onbegeleide programma's, zingen soms wel twee uur achter elkaar. Dat betekent dat ze economisch en doelgericht met hun stem moeten omgaan. Je kunt je stem geen geweld aandoen, doe je dat wel, dan ben je zo uitgezongen. Stembanden zijn spieren en die moeten zo worden getraind dat ze ook 'lange afstanden' kunnen afleggen.” Geert Berghs is volkomen

toegewijd aan de menselijke stem. „De stem is het kruispunt tussen ziel en lichaam. De stem is ook de klank van het lichaam. We uiten ons door middel van onze stem. Als we bang of verdrietig zijn gaan we zingen, als we blij zijn ook, je kunt je voorstellen hoe fijn het kan zijn om samen een diepe emotie te delen.” „Samen creëren, daar word je gelukkig van”, bevestigt Holgerd Vachlis nog maar eens.

Meesters en Gezellen; werken voor kamerkoor a capella o.l.v. Kaspars Putnins. Muziekgebouw, 23 februari om 15 uur.R